

[Lykketoft]

jeg håber, det er rigtigt, at vi i alle relevante tilfælde kan klare leasingarrangementerne og de urealistiske priser ved at statuere, at der ikke er tale om rigtigt salg, men kun fiktivt salg og kun tale om lån.

Så synes jeg – men det synes jeg som regel – at hr. Anders Poulsens indlæg var usagligt og frækt. Jeg synes, det er lovlig stærkt at stå heroppe og henstille til socialdemokratiet at trække sit forslag tilbage som noget, der ikke er værd at beskæftige sig med. Jeg synes også, det er ejendommeligt på baggrund af, at skatteministeren sådan set erkendte, at der var tale om reelle problemer, men havde en anden vurdering af, hvordan det nuværende lovgrundlag kunne række.

Hr. Glistrup kom i sin gennemgang og i sit forsøg på latterliggørelse af gældende lov til at levere argumenter, der i hvert fald fortæller dem, der ikke måtte vide det, at tilsvarende skønsmæssige ansættelser, som der er lagt op til med dette forslag, har man en lang række andre steder i indkomstskattelovgivningen allerede mulighed for at foretage. Det er altså ikke noget nyt princip, man her indfører med stor retsikkerhed osv.

Jeg erkender, at hr. Bernhard Baunsgaards frygt kunne være berettiget, at man med en sådan formulering, som forslaget har, kunne komme ud i alt for mange petitesagtige sager og for meget bureaukrati. Jeg kan kun sige, at intentionerne med forslaget, som det ligger, kun har været at skaffe en klar hjemmel til i de grove tilfælde at tilsidesætte værdiansættelserne og korrigere grundlaget, hvis der er tale om eftergivelse af gæld.

Så er der en lille sidedebat, der har kørt med nogle misforståelser omkring det, hr. Stavad sagde afslutningsvis på socialdemokratiets vegne. Bl. a. har hr. Stubkjær Pedersen været lidt forkert ude med sine lidt op-hidsede bemærkninger om, at han troede, han var enig i intentionerne, og så kom socialdemokratiet her og ville fratage erhvervslivet dets afskrivningsmuligheder. Det kan hr. Stubkjær Pedersen være ganske rolig for at vi ikke vil. Det, hr. Stavad sagde om dyre hospitaler, var heller ikke, at dem ville vi tage afskrivningsgrundlaget fra. Det, vi har sagt, og det, vi har beskæftiget os med, er, at sygehuse ikke står udtrykkeligt nævnt i afskrivningslovgivningen. Ligningsrådet har tidligere anerkendt afskrivning på dyre hospitaler. Det vil vi sådan set ikke anfægte,

men vi er modstandere af, at sygehuse – og det vil jo i praksis sige private sygehuse – kan gøres til genstand for skattemæssig afskrivning, og derfor kunne vi godt ønske os, da problemet jo har været rejst, at få præciseret i lovgivningen, at det kan de ikke.

Jeg forstår, at det problem er blevet forstærket, fordi der er fortolkninger på vej fra ministeriet om, at sygehuse er afskrivningsberettigede.

Nu er det jo sådan både med skoler, som udtrykkeligt er afskrivningsberettigede, hvilket nok ikke har den store praktiske betydning i så mange tilfælde, og med sygehuse, som ikke er nævnt i afskrivningslovgivningen, at hvis de kan afskrives, er det i hvert fald kun med den lave sats. Derfor er et nok så stort problem i denne forbindelse, om man skal kunne bruge investeringsfonde og etableringskontomidler til forlods afskrivning på skoler og sygehuse for at fremme disse forskellige private arrangementer. Det er vi selvfølgelig modstandere af. Det ligger i de forslag, vi har diskuteret i formiddags, og i det, vi kommer til at diskutere bagefter, at det er vi mere generelt modstandere af.

Med den særlige holdning, hr. Bernhard Baunsgaard har lagt for dagen med hensyn til, at vel skal vi rette i etableringskontoloven, men vi skal ikke afskaffe den helt, vil jeg ganske kort spørge: mener hr. Bernhard Baunsgaard, at det ville være rimeligt, at man satte f.eks. et nordsjællandsk privatgymnasium på leasinganpart, altså at det skulle være muligt at bruge etableringskontomidler eller investeringsfondsmidler til forlods afskrivning for at få dette op at stå? Er det brug, eller er det misbrug, hr. Bernhard Baunsgaard?

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Lykketoft i forbindelse med, at han betegnede mine indlæg som meget ofte usaglige og frække. Jeg kan meddele hr. Lykketoft, at min bedømmelse af hr. Lykketofts indlæg er ganske den samme. Jeg har endda det grundlag, at jeg har oplevet nogle tilfælde, hvor hr. Lykketoft har gjort sig verdenskendt, i hvert fald her i landet, på grund af usaglighed, og jeg kunne godt nævnte konkrete love i den forbindelse. Lad det nu ligge.